

L'oralitat i els mitjans de comunicació. — Aquest seminari, que va tenir lloc al Centre de Cultura Contemporània de Barcelona, fou organitzat pel Servei de Relacions Exteriors de l'Institut d'Estudis Catalans (SEREIEC) i el Consorci Universitat Internacional Menéndez Pelayo de Barcelona - Centre Ernest Lluch els dies 17 i 18 de juliol de 2002, sota la direcció de Joan Martí i Castell, membre de la Secció Filològica de l'IEC i director del SEREIEC. Va ser-ne el secretari científic Josep M. Mestres, cap de l'Oficina de Correcció i Assessorament Lingüístics del SEREIEC.

Els éssers humans, a tot arreu, principalment parlen i, en comparació, escriuen moltíssim menys. En la interlocució, tots els qui conversen són alhora emissors i receptors en un moment concret, i això permet la utilització d'elements extralingüístics, com ara el to, el gest i la mirada que acompanyen els enunciats verbals i els atorguen uns valors semàntics que poden ser tan decisius com els mateixos signes lingüístics. La societat de la informació ha accentuat el valor persuasiu, directe, de l'oralitat, amb les possibilitats tecnològiques que estalvien l'escriptura, des del telèfon i les videoconferències fins als mitjans de comunicació audiovisual. La determinació dels models lingüístics que empren aquests mitjans és essencial per a una comunicació òptima, però també ho hauria de ser per a coadjuvar a la bona expressió dels parlants en els actes interlocutius.

La sessió inaugural del seminari fou a càrrec de Manuel Castellet, president de l'IEC, i

amb aquestes lliçons s'inicià un argument complex que havia de tenir la compleció en el seminari de l'any següent, que es volia dedicar a la llengua escrita.

Per ordre d'intervenció, els títols de les sessions i els professors que les van impartir corresponents al primer dia del seminari foren els següents: *Parlar per no dir res o per dir alguna cosa*, a càrrec de Joan F. Mira, antropòleg, escriptor i membre de l'IEC; *La construcció del discurs en la tertúlia radiofònica*, a càrrec d'Oriol Camps, cap de la Unitat d'Assessorament Lingüístic de Catalunya Ràdio; *L'oralitat als mitjans audiovisuals: les limitacions del llenguatge col·loquial*, a càrrec de Francesc Vallverdú, sociolingüista i assessor lingüístic de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió; *Llengües brutes*, a càrrec de Sergi Pompermayer, guionista de programes dramàtics; *Paraula, missatge, responsabilitat*, a càrrec de Josep Cuní, periodista, i *La reproducció escrita de l'oralitat*, a càrrec de Josep M. Mestres.

Així mateix, el dia 18 van intervenir els professors següents amb els títols que s'esmenten: *Els mitjans audiovisuals, laboratoris de segona oralitat*, a càrrec de Josep Gifreu, catedràtic de Teoria de la Comunicació de la Universitat Pompeu Fabra i membre de l'IEC; *Paraula i imatge com a informació complementària*, a càrrec de Vicenç Villatoro, director general de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió; *Bla, bla, bla*, a càrrec de Jaume Barberà, periodista i presentador del programa *Bon dia, Catalunya* de Televisió de Catalunya, SA; *La creació d'argot en televisió*, a càrrec de Toni Soler, periodista i presentador de televisió; *Un quilo de rovellons he comprat aquest matí*, a càrrec de Salvador Alsius, doctor en periodisme i professor de la Universitat Pompeu Fabra, i *És espontània l'oralitat?*, a càrrec de Joan Martí i Castell.

Després del debat promogut per la taula rodona formada Salvador Alsius, Joan Martí i Castell, Josep M. Mestres, Sergi Pompermayer i Francesc Vallverdú, el director acadèmic del CUIPB - Centre Ernest Lluch, senyor Joan Trullén, clogué les sessions agraint a tothom l'assistència i la participació. [J. M. M. i S.]